

1.Spanilka do Starého Města

Tak už je to tady – Spanilé jízdy 2010 začaly! Účast byla hned zpočátku hojná, až jsem přemýšlel, zda má vůbec smysl sepisovat report, ale pak jsem si řekl, že to přeci našemu dlouholetému reportérovi, který letos avizoval slabší až velmi slabou či dokonce nulovou (?) účast, udělat nemůžeme. A ani těm několika řádným členům a našim studentům, kteří se u **Vašutů**, v sídle našeho klubu, neobjevili.

No, uznejte sami, že je snazší vyjmenovat ty, kteří nepřišli - Pepíka, Irenku, holky Diáskovic, Ferryho, Vendu, Popelkovy, Ručkovy, Šárku, Julii, Dášu a Magdu, než ty, kteří přijeli, když klub čítá v současnosti 30 řádných členů a 3 studenty. A to ještě musíme přičíst účast dvou „neřádů“ - přispívajících členů Lenky a Libora Černíkovských a samozřejmě Kačenky a „malého“ Toníka Vašutovic a také naši Lucinky (Štěpánů)!

Na kolech dorazili až na Majku, která to vzala pěšourem z FM, všichni, ale povětšinou ta kola byla spojena s karoserií... Cyklistům čest udělali pouze Paskováci – Jeho Výsost Prezident s chotí a náš paparazzi Petr. Pamatujete si ještě, že když se se spanilkami začínalo, tak se hovořilo o spanilých **cyklojízdech**? Ale třeba se zase vylepšíme, tentokrát většímu užití bicyklů mohly bránit třeba následující faktory: větší vzdálenost od Ostravy a počasí – bylo vedro (jako v roce 2007, kdy stál Pepík „u Telekomu v Marjánkách jak hydrant“) a v Porubě se vyskytla bouře s kroupami.

Rozepisovat se o příjemném posezení na zahradě a dobrotách nám nabízených hostiteli či dalšími účastníky, už považuji za nošení dříví do lesa. Snad jen, že i Kačenka s Lucinkou se přičinily a nosily nám všeliké dorty a koláče připravené na nedalekém pískovišti. Mnohem důležitější je zmínit možnost smočit se v bazénku (s ohřivanou vodou ☺) hned vedle posezení. Zdaleka ne všichni toho využili, ale děti a především Petr si vody užívali! Petr se uvedl šipko-kotoulem a po té, co fotografům a dětem rozverně zapózoval, rozpoutal v bazénku bouři a vlnobití přímo oceánské!

S přibývajícím časem bylo čím dál příjemněji, neb teplota klesala... Jedná se sice o Město (Staré), ale s vývojem teplot to tam zdaleka nemají jako ve městech. Mám teď na mysli to, že když v předpovědi počasí hlásí noční teploty 15 – 19 °C, tak třeba u nás v Ostravě se zaručeně pod 21°C nedostaneme! Však jsme to taky probírali s Liborem a ten slíbil, že se pokusí prosadit, aby v předpovědi přibylo i doplnění teplot když ne přímo pro mne, tak alespoň pro města...

Obsáhnout se, zvláště při takovém počtu lidí, nedá vše. Co tedy ještě zmínit? Možná to, že jsme se s oba našimi Milany snažili rozseknout problém, jak je volat, když jsou oba Milanové, aby se nemuseli pokaždé ptát:“Kterej?“. Milan, zatím přípravek, sám navrhl, ať mu tedy říkáme pozpátku Nalim, ale nám s Vladkou se to zdálo zbytečně dlouhé a proto navrhujeme jen Nali – je to praktické, představte si větu „Nali, nali.....“ ☺ Co ostatní na to?

Loučím se s pozdravem „Spanilkám zdar!“ a připomínám, že příští úterý se jede do Dolních Domaslavic k Frnkům! Jo, a ještě něco – pokud někdo z vás už taky sepsal report z první Spanilky či napíšete z nějaké příští (jen do toho!), neváhejte a pošlete mi to (dáme to na web a pošleme všem)!

David

Pepo,

toš chlopě, kděz byl včera. Mi zme se plahočili na tych biciklach až ku Tondovi a ty nikdě. Bylo fajně, pivko i vinko zme popijali, cosik dobreho pojedli aj v bazenku se pokupali a za tmy domu na biciklu dojeli bez světla, bez blembaku a ešče ku temu pod vlivem. No, dobre to bylo. Všických nas tam bylo i s domacima 19 a 3 fakani a jedno psysko, velke asi jak potkan. Tak se uzdrav chlopě, bo si musel biť nemocny, když si nedorazil a přišti utery ať si u Dašky v Domaslavicach.

Zdař Buch Petr

3. Spanilá jízda aneb zážitková stezka do Vyšních Lhot

Tentokrát jsem zvolil kombinovanou přepravu ála Ro-La Lovosice - Drážďany, kdy jsem si kolo převezl na střeše automobilu do Zelinkovic a dále již pokračoval krátce po 17 hodině v jeho sedle. Švagrová, když zvěděla, kam mám v tuto hodinu namířeno, vyjádřila sice jisté pochybnosti, zda do cíle a zpátky ještě téhož dne dorazím (zvláště když "jsou tam ty kopce"), ale - ač jsem se na tuto trasu chystal vyjet poprvé a její výškový profil jsem vůbec nestudoval - hrdě jsem ji se slovy "ve čtyřiceti to ještě SE MNOU není tak zlé" odbyl a, vyzbrojen poprvé novou cyklistickou belinou modré barvy (kterou jsem dostal od klubu ke 40, pamatujete?), oděn do bývalého firemního trička téže barvy, nasedl na svého zčásti modrého cyklistického oře, který je čerstvě vybaven zbrusu novými koly a brzdami (ty jsem zase dostal od své ženy a dcery - jak jinak také ke 40), vědom si své síly (k obědu jsem měl bretaňské fazole).

Počasí bylo příjemné: zataženo, bezvětrí, teplota kolem 22°C. Zamířil jsem si to podél Olešné do Frýdku k Ostravici a dále pak na Bašku, kolem Skalice a přes Raškovice do chatové osady na konci Vyšních Lhot. Nádhera! Supěl i svištěl jsem si to po té naší krásné beskydské krajině, těšil se na hřejivé slovo, chlazené pivo + něco dobrého do žaludku ☺ v cíli a kochal se tou pestrostí: tu na jedné straně dozrávající obilí, na druhé již oranisko, tu vlevo šťavnatá pastvina, na které si líně pochutnávají stračeny, vpravo zase pokosená louka a pro změnu lesní hvozd s cedulkami upozorňujícími na výskyt zvěře (ihned se mi vybavila nedávná zkušenost osamoceneného jezdce – že Diásku? a jel jsem zvláště obezřetně) či koryto řeky (už první pohled v Raškovících ve mně vyvolal vzpomínku na film Cesta do pravěku) a na obzoru nad tím vším oblina beskydská... Mé počínání v sedle sledovalo mimo již zmíněný skot také několik nádherně štíhlých zástupců spárkaté zvěře, nějaké to ptactvo, z cesty mi včas uskočil zajíc polní, na rozdíl od mnoha slimáků fujtajbl, kterým jsem se raději vyhýbal já, potěšil jsem se pohledem na elegantní postavu koně nesoucího právě se zaučující jezdkyňi... Do líčení flory se pouštět nebudu, neb druhů všelikých nepoznám. Snad jen zmíním, že to vonělo nevtíravě a svěže. Pravda, občas jsem se nadechl i jiných pachů a vůní, ale např. o kejdě se rozepisovat nebudu. V Raškovících jsem se mohl zastavit u holiče, na manikúru, ale také v knihovně, nechat si vyměnit pneu či si něco objednat u stolaře, zahlédl jsem budovy školy i školky... a samozřejmě několik zájezdních hostinců! No, občanskou vybavenost tam mají opravdu na úrovni!

A už jsem konečně dorazil k hostitelce **Hance**, jejíž chatičku č.47 jsem v pohodě našel také díky klubovému hlaholu nesoucímu se ze zahrady. Účast byla opět hojná. **Čtyřmi** auty přijeli Hanka, Hanče, Šárka, Majka, Franta, Helenka, Sylva, Milan, Mirek s Aničkou, Špendlík, Hynek a její muž Ivo, který ovšem přítomností svého bicyklu na střeše auta podpořil **pět** cyklistů – Diáška, Petra, Milana-Nalima, mou maličkost a nakonec i Ferryho, se kterým jsem se míjel při mém odjezdu. Nálada panovala dobrá, stoly byly zaplněny vším možným a ke grilu se postavil Ivo. Okusil jsem snad podobně jako Sněhurka z každého talířku či nádoby a vše bylo, opět – jak jinak?!, mňam, mňam, mňam. Škarohlídy, kteří mi prorokovali záživací problémy, musím zklamat. ☺ Probírali jsme čerstvé zážitky, posmáli se, též nějaká fotodokumentace bude. Bylo tak dobře, že jsme si snad všichni až na hostitelku nevšimli, kdy vlastně začalo poprchávat. Čas běžel a já a pan prezident jsme se museli vydat na cestu domů. Co se dělo pak, nevím ☺, ale fakt, že ještě po 21h byli všichni ostatní u Hanky, vypovídá sám o sobě.

Na zpáteční cestě jsem ještě s povděkem kvitoval, že má helma je vybavena štítkem – na rozdíl od dosavadních zkušeností, jsem totiž na brýle už nepotřeboval stěrače. A jak jsem se vzdaloval od hor, déšť slábnul a slábnul a když jsem se vyšplhal na Skalický kopec, nabídl se mi nádherný pohled na večerní červánky a západ slunce...

Tolik krásy během jedné spanilé jízdy!

David

Čau Pepane,

tak tentokrát nás bylo 18. Na společné fotce není Ferry, protože dorazil až pozdě, bo opět píchnul a prý třikrát rozebíral zadní kolo. Na kole tedy tentokrát dorazili - Zeus, David, Milan (nový), Ferry a já. Odjezd kol už byl trochu rozhozený, protože začalo lehce pršet a odjel pouze pan prezident, který měl nepromokavou výbavičku a David, který byl posedlý tím, že musí být u koupání Štěpánčat. Já jsem zbaběle využil nabídky Jarmily na svezení autem, bo měla na střeše nosič kol. Milan a Ferry zase využili nabídky Hanky (a Šárky) přespat a vyrazit až ráno nebo až nebude pršet. :-? Jó, na kole byl taky Ivo, ale vezl ho tam i zpět na střeše auta, tak to se nepočítá.

Jinak zase byly hody, spousta dobrého jídla a pití. Jen zmíním vynikající pudinkový dort od Hely, no a taktéž výborné kuřecí stejky Hančiny. Po krásném západu slunce, viz foto, jsme se pomalu rozcházeli. Tak příště u Ručků v Petřvaldě.

Ahoj Petr

4.Spanilá jízda do Hrabové, konečně cyklistická!

Tak nevím, zda-li to mohu (ješitně) přičíst svému apelu na prapůvod Spanilých jízd nebo je to dáno příznivou polohou Hrabové vzhledem k nástupním místům jízd členů klubu či se jednalo o souhru obojího i dalších náhod, ale faktem je, že tentokrát se u **Martiny a Drahoše** sjeli cyklisté v hojném počtu. Přiznám se, už jsem se začal zabývat myšlenkou, že na klubové radě nadnesu návrh na změnu našeho příštího prázdninového setkávání, protože zatím mi to připomínalo spíše gastronomické výjezdy se symbolickou účastí cyklistů než spanilé cyklojízdy...

Ovšem tentokrát bylo vše, jak se patří! Kdo se o to zasloužil? Silnou skupinku vytvořila kompletní rodinka Vašutovic. Toníček se sice vezl v croozeru za Tondou a Kačenka v sedačce za Kájou, ale to se počítá a Kačenka by cestu určitě zvládla i na svém kole, jenomže by to trvalo o něco déle... Druhou silnou skupinou byli Paskovští: Vladimírka, Zeus, Petr a Julie - každý šlapal sám za sebe. Stejně tak členové třetí skupinky zastupující Ostraváky - Ferry a moje maličkost.

My cyklisté jsme rádi přivítali i necyklisty : Hanče, Irenku, Hynka, Špendlíka a Mirka s Aničkou. Zvláště Mirka jsme zase rádi viděli po té, co minulý týden Spanilka do Petřvaldu odpadla, protože musel do nemocnice. Nemohu si nerýpnout do Špendlíka, která svou letošní neúčast mezi cyklisty omlouvá tím, že na jejím kole se stále prohání někdo jiný... tož, kurňa, nebuď tak štědrá a požádej už konečně o vrácení!

Martina s Drahošem byli opět výbornými hostiteli. Zpočátku mi to připadalo, jako by měli otevřenou takovou menší zahradní restauraci, neboť Martina stále pendlovala do kuchyně či sklepa a Drahoš rožnil bokem klobásky a špekáčky - čili nebyli s námi, ale později konečně i oni usedli k nám. Vždyť se řada z nás, mám ten pocit, s nimi od loňské Spanilky neviděla! Rozesadili jsme se již klasicky na místě k tomu určenému v těsné blízkosti altánku, pojídali chlebičky, brambůrky, špekáčky, perníčky, koláč... a patřičně to zapíjeli vínem bílým i červeným, nealkem, ale především pivem. Vážení přátelé, když jsme odjížděli, napočítal jsem u altánku narovnanou řadu prázdných pivních láhví v počtu téměř dvaceti! Tak nějak jsem si vzpomněl na 4.Šachťák v Plesné, kdy jsme poprvé vyrukovali v bufetu s nabídkou utopenců a který připomínal takový malý Bierfest.

Hovořilo se o všeličem. Snad dosud nikdy jsem se nesoustředil na to, co všechno se při takovém setkání resp. posezení dá probrat. Namátkou zmiňuji témata, do kterých jsem se zapojil či je jen zaslechl - samozřejmě práce, počasí, povodně, děti, zdraví, ale také příjemné zážitky, hudba a tanec, nebo prázdniny, dovolená, sobotní piknik ve Studénce, Spanilky či klubový web, možnost odebrání řidičáku cyklistům, Pepíkovy jistě úžasné

prázdniny s vnuky na Kysuci... - a to je opravdu jen část! V každém případě si myslím, že byli všichni spokojeni, že se mohli zapojit a sdílet.

Že je srpen, je znát - už se večer dříve smráká. A tak, když jsme před 21h naše sezení rozpouštěli, byl již hluboký večer. Při loučení s Drahošem jsem se při příslibu, že příští rok nám jistě ukáže vysvědčení (on totiž chodí do školy a ne ledajaké, pro ty, co neví), zeptal, jestli má taky policejní uniformu... a tu ihned nastala asociace na našeho Lukáše a sdělil jsem všem přítomným tu krásnou novinku z pondělka: "Ahoj! Jmenuju se Tereška Dráždilová a narodila jsem se dnes 9.8.2010 v 11:06 v Ostravě-Porubě, měřím 51cm a vážím 3,80kg. V současné době se těším dobrému zdraví." Ať Ti to vydrží, Tereško!

David

V úterý 17. srpna roku 2010 se opět konala spanilá cyklojízda – letos už pátá !

Oproti dopoledni, kdy slunce už od rána hřálo a nebe bylo bez mraků, nám po poledni nad Ostravu natlačil stále sílící vítr šedivé mračno plné vody. Hrozilo každou chvílí spustit k nám na zem pořádný déšť a zmáchat každého, kdo vystrčí nos. No jistě – konala se totiž spanilka **k Sylvě na zahradu do Heřmanic!** Nejsme ale z cukru, říkám si, tož jsem se zapřel a hned si i poručil: musíš aspoň tu jednu spanilku o letošních prázdninách vystříhnout - a dát ji na kole!

Bylo už k půl šesté, když před brankou Sylviny zahrádky v dešti a vichru brzdí dva osamělí cyklisté. Nikde žádné auto, v zahradě podezřelý klid, zamčená branka úspěšně zdolává nápor deštěm zmáčených návštěvníků. Tak to je průšvih, říkám si, jsme mokří, nic si nekoná, jeli jsme přes celou Ostravu zbytečně a navíc můj host, kterého jsem k cyklojízdě tak přemlouval, dnes z klubáků nikoho nepřekvapí. Prostě jako vždycky – kam se hnu, tam je zkrátka průser na spadnutí!

Vtom se však k našemu překvapení otvírají dveře chaty a kdo to haleká? Sylva a s novým přítelem Jardou! A hned nás zvali dál.

No byli jsme fakt první ... a jediní. Všichni ostatní totiž vcelku rozumně a po právu váhali, že zřejmě nemá cenu vydat se v tom dešti na nějakou zahradní opékačku až kamsi do Heřmanic... Bylo proto hlavně na Sylvě evidentně znát, jak ji naše návštěva potěšila. To víte, nejdřív Jardovi navykládá, jaká jsme parta a kdyby trakaře padaly, tak to uvidíš, jak se to sjede ... Tož jsme hned dostali káfičko, Jarda napěnil pivo do skla, Sylva nabídla chlebičky a sedíme si jen tak ve čtyřech ... venku prší ... šestá už na krku ...

Jenomže ono to nakonec fakt správně propuklo: Hynek dovezl feldičkou Špendlíka a Julču, Majka přijela prý skoro na flek čtyřicetdevítkou, Renča s Pétou seběhli pěšmo z Hladnova, zatímco Hanče taktéž, ale z jiné strany a v závěsu za ní nakonec autem dorazila i Hanabel. A to ještě Milan telefonem sliboval, že kolo vzdá, ale autem že z Poruby dorazí ... no nedorazil.

A tak nás nakonec k Sylvině radosti přece jen byla plná sednice. Taky se měla co otáčet a Jarda taky a my si povídali hlavně o dovolených a z toho, co jsem zachytil na vlastní chabé uši (a paměť), mohu teď alespoň telegraficky nabídnout:

- Petr s Míšou vyrazili na dovolenou do Českého ráje a chtějí si taky zatancovat na Řáholeckém rynku, kam zřejmě za nimi vyrazí i Hynek se Špendlíkem a možná Hanče, či snad i moje maličkost (když v tom svém rodném městě mám svůj zlatý Roušalíky),

- Diásci taky dovolenkují a taky zamíří do Jičína, o víkendu si však vyrazí na hrad Sychrov, jsou tam tradiční Skotské hry (kdyby se zmínili, mohl jsem alespoň Jirkovi zapůjčit svůj kilt i s bílejma podkolenkami: co dalo Špendlíčku práce sehnat to při přípravě na letošní anuál),

- všichni si mysleli, že suverénně nejdelší dovolenou mají o prázdninách Pét'a s Renčou, ale prý ne – je to prý jenom taková osmitýdňovka prokládaná prací, dost si ale užili už v červnu v Itálii na Elbě (nebo na Etně... sakra, teď si nejsem jist... když oni fakt seděli přes celou tu místnost a v tom brebentění ...),

- u Turčanů prý letošní dovolenou nějak prošvihli a tak teď rodinné dovolenkové renomé zachraňuje hlavně Honzík - ve Španělsku,
- Špendlík letos nedovolenkuje, když má ten nový džob a je tam spokojená, a tak si s Čárou vyrazí až někdy v listopadu na pár dnů do Istanbulu,
- Julča žádnou dovolenou nemá, ažto už od dubna ve dnech volna tvoří za penízky nejruznější výkresové dokumentace a stejně je na tom i Hynek – konečně to zabralo a má práci – a tak chudák jako nová asistentka ředitele v soukromé stavební firmě ještě u Sylvy na spanilce administrovala firemní poštu,
Ostatní jsem už nějak vyzpovídat nestačil. Však už taky byl čas vyrazit domů. To víte, my cyklisti, venku nečas, smrákalo se, tak jsme se po kamarádsku rozloučili, Sylvě moc poděkovali a oba sedli na kola, abychom zavčas vyrazili k domovu.
Jo ták ... vás všechny zajímá, koho jsem to jako překvapení pro klubáky ke spanilé cyklojízdě přemluvil ... ne né, měli jste přijet, bylo dobře u Sylvy, i přes to psí počasí. Potkali byste totiž plodného muže, co kdysi býval i naším prezidentem ... chachá - víc už nepovím!

Pepík